

Hij heeft op d'oude rots gestaan
en 't leven is hij waardig doorgestaan.

+

BID VOOR DE ZIEL

van

Mijnheer Alois Vanderzwalmen

Rustend Koster - Onderwijzer

geboren te St Maria-Oudenhove op 18 juni 1872
en er godvruchtig overleden op 3 maart 1962,
voorzien van de H.H. Sacramenten der zieken.

Gelijk de stokoude Simeon met 't Goddelijk Kindje op de arm stond, zo stond de dierbare overledene met eerbied voor God en liefde voor de Kerk, als de man van stipte plicht in zijn parochiekerk. Met een blij en dankbaar hart mocht hij 't avondgebed van zijn leven bidden: „Laat thans, o Heer, uw dienaar in vrede gaan“.

Met hem verdwijnt er een geslacht van oude mensen die vóór alles hun plicht betrachtten. Dat deed hij zowel als onderwijzer én als koster.

Zestig jaar lang heeft hij met zorg de schoonheid van Gods huis verzorgd, zowel in zang als in muziek. Enkel de zware ziekte, die hem trof enkele maanden vóór zijn dood, kon hem weerhouden de diensten in de kerk te helpen verzorgen.

Spijtig dat deze oprechte huldewoorden enkel gezegd worden na de dood. Wij mensen hebben spijtig genoeg elkaar zo weinig schoons te vertellen tijdens 't leven.

Laten we 't echter met deze doen voor hen, die hem zo liefdevol en zo bearijpend verzorgd hebben tijdens zijn lamdurige ziekte. Die zorg heeft ongetwijfeld zijn levensdagen verlengd.

De dierbare overledene afscheidswaarden in de mond leggen heeft geen betekenis, daar zijn voorbeelden nu nog spreken.

Zijn laatste zang op zijn sterfbed waren de beginwoorden van de „Libera“. Daarom bidden wij ook: „Heer, vergeef uw dienaar zijn zonden en geef hem de eeuwige rust bij U“.

Uw gebed strekte de ziel van onze overledene tot voordeel;
uw deelneming was voor ons een troost.

Daarom dankt U zeer:

De familie VANDERZWALMEN.

Uwg. B. Vanderzwalmen, koster, St M.-O.